

بررسی مولکولی مقاومت باکتری استافیلوکوکوس اورئوس به آنتی بیوتیک اریترومايسين جدا شده از نمونه های بالینی به روش PCR

عاطفه علیزاده *

1394-11-28

استافیلوکوکوس اورئوس یکی از شایع ترین عوامل عفونت های بیمارستانی و اکتسابی در جامعه است که مانند بسیاری از میکروارگانیسم ها، افزایش روز افزون ظهور سویه های مقاوم آن به آنتی بیوتیک مشاهده می شود. ماکرولیدها مانند اریترومايسين، اغلب برای درمان عفونت های استافیلوکوکوی استفاده می شود. هدف از این مطالعه، بررسی مولکولی استافیلوکوکوس اورئوس های مقاوم به اریترومايسين جدا شده از مراکز درمانی شهر رشت در سال 1394 است. مواد و روش ها: 200 نمونه بالینی از مراکز درمانی شهر رشت، جمع آوری شد. تمام نمونه ها با استفاده از آزمون های استاندارد بیوشیمیایی شناسایی شدند. جهت تعیین الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی همه جدایه های استافیلوکوکوس اورئوس، تست های دیسک دیفیوژن و حداقل غلظت مهارکنندگی به روش ماکرو دایلوژن انجام شد. هم چنین حضور ژن *ermA* کد کننده مقاومت به آنتی بیوتیک اریترومايسين به روش ها سویه % 03/53، باکتری سویه 66 از :ها یافته شد. توالی تعیین و گرفت قرار بررسی مورد PCR مقاوم به اریترومايسين، 33/33 % نیمه مقاوم و 63/13% سویه ها حساس بودند (باروش دیسک دیفیوژن) اما در روش ماکرو دایلوژن، 100% نمونه ها مقاومت با حداقل غلظت مهارتی 250 میکروگرم در میلی لیتر را نشان دادند. همچنین در روش PCR (100%) نمونه ها دارای ژن *ermA* بودند که نتایج باتعیین توالی ژن *ermA* تایید شد. نتیجه گیری : با توجه به نتایج، روش دیسک دیفیوژن روش قابل اطمینانی برای تعیین مقاومت آنتی بیوتیکی نمی باشد و تایید نهایی مقاومت تنها با روش ماکرو دایلوژن برات و روش PCR باید انجام شود. هم چنین شیوع مقاومت بالا به آنتی بیوتیک اریترومايسين نشان دهنده آن است که این آنتی بیوتیک برای درمان عفونتهای استافیلوکوکوی زخم و ترشحات مناسب نیست و استفاده از آنتی بیوتیک های جایگزین در درمان پیشنهاد می گردد.

کلمات کلیدی : واژگان کلیدی: استافیلوکوکوس اورئوس، اریترومايسين، مقاومت آنتی بیوتیکی، *ermA*

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)